



«EL PALACE»

ΣΤΟ ΠΑΛΑΤΙ
ΤΟΥ ΚΟΜΗ

Πολυτελές, ιστορικό, ατμοσφαιρικό, αφιερωμένο στην απόλαυση, με την καλύτερη θέα στην πόλη, αλλά και με ένα ακόμη πλεονέκτημα: στο πολυτελές ξενοδοχείο της Βαρκελώνης ο κόμης Φρίντριχ φον Σένμπουργκ είναι έτοιμος να μας κακομάθει.

ΓΡΑΦΕΙ Η ΜΑΡΙΛΗ ΕΥΦΡΑΙΜΙΔΗ

Το 1919, παρά τις αντιξοότητες του Α' Παγκοσμίου Πολέμου, το ξενοδοχείο «Ritz» της Βαρκελώνης άνοιξε τις πόρτες του στη γωνία των κεντρικών οδών Gran Via de les Corts Catalanes και Roger de Lluria. Το κόνσεπτ ήταν πιστό στις αξίες της αλυσίδας: πολυτέλεια, φινέτσα και προσωποποιημένες υπηρεσίες. Μεγάλα δωμάτια, κρυφός φωτισμός, ανάλαφρα υφάσματα που πλένονταν, φρέσκα λουλούδια στα βάζα, ζωγραφική αντί για ταπετοαρίες στους τοίχους και, για πρώτη φορά, όλα τα δωμάτια είχαν το δικό τους ατομικό μπάνιο με μαρμάρινα είδη υγιεινής, πλακάκια στον τοίχο και προσηγμένες υδραυλικές εγκαταστάσεις.



«Είμαι ΠΕΡΗΦΑΝΟΣ, αλλά δεν επικαλούμαι ποτέ τον ΤΙΤΑΟ μου για να πετύχω κάτι ούτε στη ΔΟΥΛΕΙΑ ούτε αλλού»



Ο Σεζάρ Ριτς, ο Ελβετός πρωτοπόρος στην πολυτελή φιλοξενία, ήταν ο πρώτος που έδωσε την εντολή «ο πελάτης έχει πάντα δίκιο». Οι αρχές του συνοψίζονταν στις εξής οδηγίες: «να βλέπετε τα πάντα χωρίς να κοιτάζετε, να αντιλαμβάνεστε χωρίς να κρυφακούτε, να είστε προσεκτικοί χωρίς να γίνεστε δουλοπρεπείς και προνοητικοί χωρίς να κραυγάζετε. Αν κάποιος θαμώνας που γευματίζει παραπονεθεί για το φαγητό ή το κρασί, το απομακρύνουμε πάραυτα και το αντικαθιστούμε χωρίς ερωτήσεις».

Την κουλτούρα της πολυτέλειας αλλά και την ιστορία του ξενοδοχείου που φιλοξένησε τη Μαρία Κάλλας, τον Μαραντόνα, τη Σοφία Λόρεν, την Κατρίν Ντενέβ και τον Αλέν Ντελόν συνεχίζει σήμερα το «El Palace». Πλήρως ανακαινισμένο, με χειροποίητα χαλιά στα δωμάτια, αυθεντικές αντίκες, ντζάινερ διακοσμητικά στοιχεία και μία πιάνο στον τελευταίο όροφο που έχει την καλύτερη θέα στη Βαρκελώνη. ➤➤



Αυθεντική αίγλη άλλης εποχής και σύγχρονες παρεμβάσεις στο ατμοσφαιρικό «El Palace». Τα σουίτα «Ρόνι Γουντ» στολίζουν επιλογές του μπασίστα των Rolling Stones (δεξιά), αλλά και ένα αναπαλαιωμένο τζουκ μποξ Wurlitzer των 50s που παίζει δίσκους βινυλίου



Την κουλτούρα της πολυτέλειας και της ιστορίας του «Ritz», που φιλοξένησε τη Μαρία Κάλλας, τον Μαραντόνα, τη Σοφία Λόρεν, την Κατρίν Ντενέβ και τον Αλέν Ντελόν, συνεχίζει σήμερα το «El Palace». Πλήρως ανακαινισμένο και με ένα roof garden με την καλύτερη θέα της Βαρκελώνης

Όπως και τα άλλα ξενοδοχεία «Ritz» των αρχών του αιώνα στο Παρίσι, στο Λονδίνο και τη Μαδρίτη, το «El Palace» έχει ένα κεντρικό atrium με φοινίκες και φυσικό φωτισμό από τη γυάλινη οροφή ώστε να φιλοξενεί την κοινωνική ζωή των ενοίκων, αλλά και την πασαρέλα για το καθημερινό πέρασμα των πελατών που έρχονται εδώ για τον καφέ τους. Οι σουίτες του είναι θεματικές, εμπνευσμένες η καθημία από έναν επώνυμο θαμώνα του ξενοδοχείου. Τη σουίτα «Ρόνι Γουντ» στολίζουν επιλογές από τον ίδιο τον μπασίστα των Rolling Stones, αλλά και ένα αναπαλαιωμένο τζουκ μποξ Wurlitzer των 50s που παίζει δίσκους βινυλίου. Η σουίτα «Τζόζεφιν Μπίκερ» είναι πιο θηλυκή, εμπνευσμένη

από το Chateau de Milandes, το αναγεννησιακό κάστρο που η Γαλλίδα τραγουδίστρια αποκαλούσε σπίτι της. Οι άλλες signature σουίτες είναι αφιερωμένες στον Σαλβαντόρ Νταλί που έμεινε εδώ δύο χρόνια με τη σύντροφό του Γκαλά, τον συγγραφέα Κάρλος Λουίς Θαφόν που συμπεριλαμβάνει το κατάλυμα στο μυθιστόρημα «Η Σκιά του Ανέμου», τον Χουάν Μιρό και τον μετρ της ξενοδοχείας Σεζάρ Ριτς.

Ο ΚΟΜΗΣ ΚΑΙ ΤΟ ΣΕΪΚΕΡ

Τη διεύθυνση του «El Palace» έχει σήμερα ένας αληθινός γαλαζοαίματος, ο κόμης Φρίντριχ φον Σένμπουργκ. Στα 37 του χρόνια, έχει σπουδές στην Ελβετία και εμπειρία στη διεύ-

θυνση μεγάλων ξενοδοχειακών μονάδων, έχει όμως και την κληρονομιά της αριστοκρατικής του καταγωγής, καθώς είναι τρισεγγονος του τελευταίου κίζερ της Γερμανίας Γουλιέλμου του Δεύτερου. «Ήταν προ-προπάππος της μητέρας μου και έζησε εξόριστος στην Ολλανδία από το 1918 που παραιτήθηκε από τον θρόνο μέχρι τον θάνατό του, το 1941. Από την πλευρά του πατέρα μου ανήκουμε στον οίκο Σένμπουργκ-Γκλάουχαου, μία δυναστεία κόμηδων από το Γκλάουχαου, μία πόλη που βρίσκεται στην πρώην Ανατολική Γερμανία. Αυτό σημαίνει ότι η οικογένεια του πατέρα μου εγκατέλειψε την περιουσία της το 1949 που έγινε ο διαχωρισμός με τη Δυτική, οπότε έζησαν

«**ΑΝΑΤΡΑΦΗΚΑ** με τη νοοτροπία ότι η καταγωγή μου δεν είναι **ΠΡΟΝΟΜΙΟ**, ότι πρέπει πάντα να **ΒΟΗΘΑΜΕ** τους άλλους»

κι αυτοί στην εξορία». Πώς νιώθει σήμερα για τον τίτλο ευγενείας που φέρει; «Ανατράφηκα με τη νοοτροπία ότι η καταγωγή μου δεν είναι προνόμιο, αλλά υποχρέωση. Οτι πρέπει πάντα να είμαστε ευγενικοί, δίκαιοι, να προσέχουμε τους ανθρώπους γύρω μας, να βοηθάμε. Είμαι περήφανος, αλλά δεν επικαλούμαι ποτέ τον τίτλο μου για να πετύχω κάτι ούτε στη δουλειά ούτε αλλού. Εμαθα από τους γονείς μου ότι έχω την ευθύνη να δίνω το καλό παράδειγμα και ότι ο κόσμος αυτό θα το προσέξει, παρόλο που τέτοιες διακρίσεις δεν έχουν αξία στη σύγχρονη κοινωνία. Με χαρακτηρίζει κυρίως η αίσθηση της ευσυνειδησίας, ότι πρέπει πάντα να λειτουργείς για το καλό του συνόλου.» ➤

DREAM TRAVEL

Οι έκπτωτοι Γερμανοί ευγενείς εγκαταστάθηκαν στη Μαρμπέγια της Ισπανίας όπου ο πατέρας του Φρίντριχ έκανε καριέρα στον τουρισμό και ο γιος γνώρισε από μικρός τη δουλειά. Ο κόμης Ρούντι, όπως έγινε γνωστός, ήταν για πάνω από 60 χρόνια η ψυχή του «Marbella Club», του θρυλικού θέρετρου της Κόστα ντελ Σολ. Από το 1954 μέχρι σήμερα, που είναι 90 ετών, ο μπαμπάς φον Σένμπουργκ διευθύνει το resort που άνοιξε με τον ξάδερφό του πρίγκιπα Αλφόνσο φον Χόχενλοχε στις εκτάσεις του οικογενειακού αγροκτήματος. Ο Φρίντριχ ονειρευόταν, όπως πολλά παιδιά, να γίνει πλοιοπόις στο στυλ του Τζέιμς Μπωντ, ο πατέρας του όμως τον ήθελε τραπεζίτη και η μητέρα του διπλωμάτη. «Όλα αυτά ίσχυαν μέχρι τις 20 Ιουνίου 2002, μία ημέρα γενικής απεργίας στην Ισπανία, που οι γονείς μας έβαλαν εμένα και την αδερφή μου να τους βοηθήσουμε. Εγώ πήγα στη ρεσεψιόν και μετά στην ψιστοαρία της παραλίας. Οι ώρες πέρασαν τόσο γρήγορα ώστε ξέχασα μέχρι και να φάω. Ημουν 17 ετών και αισθανόμουν ότι βρισκόμουν στον παράδεισο. Εκείνη τη μέρα κατάλαβα ότι αν βάλουμε στο σέικερ έναν ηθοποιό, έναν διπλωμάτη κι έναν τραπεζίτη, θα φτιάξουμε έναν ξενοδόχο».

Ακολούθησαν σπουδές στη Λοζάνη, η πρώτη πρόσληψη στη ρεσεψιόν του «Como Metropolitan» του Λονδίνου, πολλές ακόμη θέσεις και το 2020 η διεύθυνση του «El Palace». Ωστόσο, αυτό που θα περίμενε κανείς από έναν τιτλούχο αριστοκράτη είναι να απολαμβάνει υπηρεσίες φιλοξενίας και όχι να τις προσφέρει. «Ναι, αυτό είναι το στερεότυπο που επικρατεί. Εχω μάθει όμως από τον πατέρα μου πόσο σημαντικό είναι να φροντίζεις να περνούν καλά οι άλλοι. Η νοοτροπία αυτή θυμίζει λίγο τα παλιά τα χρόνια, τότε που οι πρίγκιπες καλούσαν τους φίλους τους στο κάστρο και διοργάνωναν δεξιώσεις και χορούς για να τους περιποιηθούν. Ήταν μέρος της ζωής των ευγενών η παροχή φιλοξενίας. Κάπως έτσι νιώθω κι εγώ, σαν να είμαι ο οικοδεσπότης και κάνω τα πάντα για τους καλεσμένους μου. Το νιώθουν και οι πελάτες όμως και πολύ γρήγορα γίνόμαστε φίλοι».

Ολόκληρο το «El Palace» των 120 δωματίων είναι σπιμένο έτσι ώστε να καθαρίζονται τους επισκέπτες του, από τις σούπερ υγιεινές τροφές στο πρωινό μέχρι το παραδοσιακό εγγλέζικο τσάι στις 5 το απόγευμα και το γκουρμέ εστιατόριο με τα στρείδια και το χαβιάρι. Το rooftop garden



Ο 37χρονος κόμης Φρίντριχ φον Σένμπουργκ (δεξιά), μυημένος στην υψηλή τέχνη της φιλοξενίας από μικρός, είναι σήμερα ο διευθυντής του emblematicού «El Palace» στο αρχιτεκτονικό βασίλειο του Γκαουντί. Το ξενοδοχείο του αποτελεί μια όαση καλαισθησίας και καλής ζωής σ' έναν από τους πιο τουριστικούς προορισμούς της Ευρώπης



*«Η ΦΙΛΟΞΕΝΙΑ
ήταν μέρος της ζωής
των **EYΤΕΝΩΝ**.
Νιώθω σαν να είμαι
ο **ΟΙΚΟΔΕΣΠΟΤΗΣ**
και κάνω τα πάντα
για τους
καλεσμένους μου»*

προσφέρει μία από τις πιο εντυπωσιακές εμπειρίες στη Βαρκελώνη με πισίνα στο στυλ των ρωμαϊκών λουτρών, τηλεσκόπιο για λεπτομερή παρατήρηση των έργων του Γκαουντί και ένα μυστικό σημείο, το «solarium», με θέα 360 μοιρών και το πιο μαγικό ηλιοβασιλέμα. Στο Mayan Luxury Spa η προ-ισπανική οάουνα temazcal με τον πολυγωνικό θόλο και τις ηφαιστειακές καυτές πέτρες, πάνω στις οποίες οι επισκέπτες ρίχνουν νερό αρωματισμένο με ιατρικά βότανα, προσφέρει μία πρωτόγνωρη αίσθηση. Εκείνο όμως που ανάγει τη φιλοσοφία του «El Palace» σε άλλο επίπεδο είναι τα pop-up προγράμματα για την τέχνη, τη μουσική και τις γεύσεις που κάνουν τους πελάτες, ακόμα και τους κατοίκους της πόλης, να μη βαριούνται ποτέ ♦

